

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1634

Meditatio circa hoc Fundamentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60472](#)

58 PRAXIS ET DECLARATIO

*norem contemptui , vitam longam
breui præferamus : sed consentaneum
est, ex omnibus ea demum, quæ ad fi-
nem ducunt, eligere, ac desiderare.*

MEDITATIO

CIRCA FUNDAMENTVM.

HÆC Meditatio diuidi potest in
quatuor puncta ; vnde tres fru-
ctus colligi possunt, in quos oculos con-
jicere , & ad quos obtainendos exerci-
tium hoc huius diei dirigere debemus.
Vocatur *principium* : quia in eo , quæ
tale est, includuntur resolutiones, quæ
post fusiū declarabuntur . Vocatur
fundamentum : quia super eo assurgit
totum vitæ spiritualis ædificium.

PRIMVM PUNCTVM . Prima quæ
hominem tenere debet cura est , scire
in quem finem creatus sit, & sollicitum
esse ut illum acquirat . Finis, propter
quem Deus hominem creauit, est

Primò , Ut eum laudet & glorificet
corde, ore, & opere, omnia ad maiorem
Dei

Dei gloriam & laudem dirigendo; &
vt alij hoc videntes, Deum .etiam lau-
dent & glorificant.

Secundò, Vt omnem ei reuerentiam
honoremque exhibeat, eumque Deum
suum agnoscat: quod fit præcipue acti-
bus fidei, spei, & charitatis, firmiter cre-
dendo totum quod reuelauit; speran-
do quod promisit; illumque tamquam
summum & infinitum bonum, & vlti-
mum finem amando.

Tertiò, Vt ei seruiat obediaturque
tamquam legitimo suo Domino, eius
mandatis in omnibus rebus obsequen-
do, & tandem fruatur vitâ æternâ in
cælo. & hoc est quod vult dicere,
*Diliges Dominum Deum tuum ex toto
corde tuo, & ex totâ animâ tuâ, &c.*

SECVNDVM PVNCTVM. Deus totam
creaturarum vniuersitatem in obse-
quium & seruitium hominis creauit.
*Constituisti eum super opera manuum tua-
rum: omnia subiecisti sub pedibus eius, &c.*
Aliqx creaturæ conditæ sunt vt ho-
minem sustentent; aliæ vt eum ve-
ftiatn

stant; aliæ vt eum current; aliæ vt re-
creent: & vsque ad ipsos Angelos, quos
Deus constituit vt sint quasi directo-
res, pædagogi, magistri, custodes &
protectores hominum. Et velut parens,
qui filium ad Vniuersitatem mittit,
abundè ei de necessariis prospicit, non
vt lusibus ea dilapidet, sed ne aliquid
ei desit, quò minus studia quàm com-
modissimè prosequatur; quæ eius vni-
ca mens & intentio est. Vel sicut Rex,
aliquos è Nobilibus aut subditis suis
ad Aulam suam euocans, iis de omni-
bus quæ itineri conficiendo opportuna
sunt prouidet, verbi gratiâ de equis,
rhedis, aut lecticis, si terrâ iter facien-
dum; vel si mari, de omni nauium ge-
nere: non sanè vt ij illis se tantùm re-
creent, sed vt commodiùs & quàm celerrimè iter peragant, & ad Aulam
perueniant. Sic, quod à Deo omnia ad
hominis obsequium facta creataque
sint, factum est, vt illis ipse vtatur ad
finem suum, propter quem creatus est,
meliùs consequendum, qui est maior
gloria

gloria & obsequium Dei ; eoque omnium istarum creaturarum usum referat, illum in omnibus, & omnes in illo, secundum sanctissimam eius & diuinam voluntatem amando. Et ea tum à recto suo fine diuertitur intentio , quando nos ipsos, aut aliquam creaturam non ad maius Dei obsequium quærimus. Hoc ergo die nos exercere debemus in bonâ huius intentionis directione. Et hic est primus fructus ex hac Meditatione colligendus.

TERTIVM PVNCTVM. Hinc colligendum, quod, quantum nos creaturæ ad finis nostri consecutionem iuuant, tantum eis uti debemus, & eatenus eas repudiare , quatenus nos à dicto fine auocant. Omnes quidem creaturæ bona sunt suo tempore, & propter finem ob quem à Deo conditæ sunt ; verum non omni tempore eæ bona sunt, nec omni occasione, nec omnibus personis. Velut omnis generis diuersorum artificum instrumenta variis usibus seruiunt, verum illa magister , aut artifex

in

in manus accipit, quæ suo operi conueniunt: & si in eorum delectu & usu eum errare contigerit, grauissimum sibi damnum inferet. Omnes cibi licet boni sint, non tamen omnium stomachis, nec omni tempori conueniunt. Sicut etiam omnis generis pharmaca, quæ in pharmacopœorum prostant officinis, quamuis salutaria, non omnibus morbis conueniunt: sic etiam, quamvis creaturæ omnes bona sint; necessaria tamen est in earum usu & electione discretio & prudentia. Quare Regula in earum usu reiectioneque obseruanda, est ultimus finis ad quem sumus creati. Et notandum hinc, quod in toto hoc Tractatu creaturarum nomine intelligantur, quæ in quarto Puncto vocantur diuitiae, paupertas, honor, sui contemptus, salus, infirmitas, longa aut breuis vita, &c. illa enim sunt, in quibus ordinariè creaturis utimur, vel abstinemus.

In hoc tertio Puncto fundatur secundus, qui ex hoc Exercitio fructus colligi

colligi debet , qui est perfecta sui notitia ; hoc est , incipere inordinationem actionum suarum perspectam habere , eò quòd contra ordinem nos creatis rebus dederimus , & absque præuiâ vllâ huius vltimi finis electione aut consideratione iis frui voluerimus : & in hoc consistit peccatorum nostrorum malitia , & deuiatio ab vltimo fine , quæ est æterna salus .

QVARTVM PVNCTVM . Si vtendum creaturis , vel iis abstinentium eatenus est , quatenus ad prosecutionem finis vel conferunt , vel obsunt ; facilè patet , quòd eas considerando in se , ad omnes debeamus esse indifferentes , easque tantùm admittere aut reiicere in ordine ad hunc vltimum finem . Qui aliquò proficiscitur , indifferens est ad omnes vias , donec sciat quà sibi eundum sit ; vt & artifex aliquis ad omnis generis instrumenta , &c. Atque sicut isti non se determinant , quia via facilis vel aspera , medicina suavis aut amara est , &c. sed quisq; in eo suum finem respicit :

spicit: sic indifferens ego esse debedo quoad honorem vel contemptum, paupertatem vel diuitias, valetudinem bonam vel infirmitatem, longam aut breuem vitam; ex omnibus illis illud tantum eligendo, quod maxime ultimo meo fini respondeat.

Et hic est tertius fructus, in quem collimare, & in quo me hoc die exercere debedo; conando nempe à me remouere omnem ad res particulares affectum, & ad omnes creaturas me indifferenter reddere.

Ex omnibus his patet, quod hoc sit fundamentum & principium totius vita spiritialis. vnde & constat Primò, quam debeat esse homo erga Deum sincerus & iustus. Secundò, Quod omnis confusio ex nimio & inordinato creaturarum amore proueniat. Tertiò, Quod à nobis omnem erga creaturas affectum remouere, & ad omnes indifferentes esse debeamus, quod facilius ad ultimum finem pertingere possumus.

Omnia

Omnia Exercitia, de quibus posthac agemus, usque ad postremum, quod est de perfectione, alicui horum principiorum innituntur.

Principium & fundamentum accommodatum vitae religiosæ.

Quod in genere de omnibus dictum est, facile Religiosus suo statui accommodabit.

Primò, Finis Religiosi SOCIETATIS est, querere propriam & proximi sui salutem & perfectionem.

Secundò, Media omnia quæ in Religione sunt, ad hunc finem diriguntur; partim ad perfectionem propriam, ut sunt Oratio, Sacramentorum frequentatio, &c. partim ad perfectionem proximi; qualia sunt studia, ministria, &c. Vnde apparet qualis debeat esse perfectus Religiosus, qui totam suam intentionem positam habet in debito fine; & alia omnia media eò dirigit.

E

Tertio,